

Sygn. akt III CSK 369/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko B. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwana wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona, ponieważ, wbrew temu, co twierdzi skarżąca, sąd nie zastosował wprost przepisów o spółce cywilnej do rozliczenia konkubentów – wskazał tylko na możliwość oceny prowadzonej wspólnie przez strony działalności

jako rezultatu zawarcia *per facta concludentia* umowy spółki cywilnej. Co więcej, przepisy o spółce cywilnej miałyby być ewentualnie zastosowane nie wprost, lecz w drodze analogii. Nawet jednak gdyby, jak chce skarżąca, wprost uznano konkubentów za spółkę cywilną, to taka kwalifikacja prawna nie jest wykluczona na tle obowiązujących przepisów i przy odpowiednim uzasadnieniu, choć można by z nią polemizować, nie świadczyłaby o oczywistej zasadności skargi. Również podniesione w skardze istotne zagadnienie prawne nie przekonuje do przyjęcia skargi do rozpoznania. Po pierwsze, jego rozstrzygnięcie nie ma związku z rozstrzygnięciem zapadłym w tej sprawie. Skarżąca chce bowiem wyjaśnienia, w jaki sposób traktować wspólne dzieci konkubentów, jeśli chcieć by rozliczyć konkubentów na podstawie przepisów o spółce cywilnej – czy można te dzieci również uznać za współników takiej spółki. w tej sprawie sąd jednak rozliczył konkubentów przede wszystkim na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, a nie o spółce cywilnej. Po drugie, jest oczywiste i niebudzące wątpliwości w doktrynie czy judykaturze, że dzieci konkubentów nie mogą zostać uznane za współników spółki cywilnej, nawet gdyby to przepisy dotyczące takiej spółki *per analogiam* stosować do rozliczenia między konkubentami. Istotą spółki cywilnej jest wspólne prowadzenie określonej działalności – a tak można zakwalifikować co najwyżej wspólne prowadzenie działalności przez konkubentów, a już nie przez ich, zwłaszcza małoletnie, dzieci.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[l.n]